

969

1834. Προικοσύμφωνο. Καστανιά (Σάμος).

Μ. Βαρβόνης, «Σαμιακό προικοσύμφωνο του 1834», *Μυριόβιβλος* 12-13 (1987-1988), σ. 2-4.

970

1834. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Αθήνα.

Χαρίκλεια Δημακοπούλου, «Η υδρευσις τῶν Ἀθηνῶν 1833-1835. Νεώτερα στοιχεῖα (Συμβολὴ εἰς τὴν ιστορίαν τῶν δημοσίων ἔργων)», στὸν τόμο *Ἄρχιτεκτονικὴ καὶ πολεοδομία ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα: ἡ περίπτωση τῆς Ἀθήνας*, Αθήνα 1997, σ. 20-21.

971

1834. Διαθήκη. Σκόπελος.

Κ. Καλλιάνος, «Συμβολὴ στὴν θαυματορία τῶν ἐνοριῶν τῆς νήσου Σκοπέλου», *Θεσσαλικὸ Ήμερολόγιο* 52 (2007), σ. 247-248, αρ. 1.

971α

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1834-1898. Έγγραφα της οθωμανικής διοίκησης (οι αυθεντική ελληνική μετάφραση) αναφερόμενα σε ζητήματα της διοικητικής, δικαστικής και οικονομικής οργάνωσης των νησιών της Ικαρίας, Καλύμνου, Λέρου και Πάτμου. Έγγραφα τοπικών δημογεροντιών. Ικαρία, Κάλυμνος, Κωνσταντινούπολη, Λέρος, Πάτμος.

Ν. Φορόπουλος, «Τουρκικοὶ ὄρισμοὶ σὲ έγγραφα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο Χαραλάμπου Γ. Παμφίλη», *Δωδεκανησιακὰ Χρονικὰ* 11 (1986), σ. 141-166, αρ. 1-9.

ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΙ ΤΟΥ «ΜΟΥΧΑΣΙΛΗ» ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

1840, 5 Απριλίου

«Ο Ἐνδοξότατος Μουχασίλης τῆς ρόδου Σακίρ Πέης.
Εἰς νῆσον Ικαρίαν.

Τὰ εἰς τὴν ρόδο ὑποκείμενα τέσσερα νησία ἐδιορίσθησαν εἰς τὸν 1251: δθωμανικοῦ ἔτους μὲ φιλομάνι τῆς ὑψηλῆς Πόρτας νὰ πληρώνοντι ἐτήσιον φόρον μακτοῦ λεγόμενον Γρόσια ὀγδοήρτα χιλιάδες καὶ διανομῆς γενομένης ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνῃ ἡ νῆσος Ικαρία εἰς ρόδον ἐτήσιον φόρον Γρόσια δεκαεννέα χιλιάδες εἰς δύω δόσεις. δηλαδὴ τὰ ἥμισυ τὸν αὐγονυστὸν

μῆναν καὶ τὰ ἥμισυ τὸν μάρτιον, ὅθεν τοῦ ἐφετεινοῦ μαρτίου Γρόσια ἐννέα χιλιάδες καὶ πεντακόσια, τὰ ἐλάβαμεν ἀπὸ τοὺς ἐλθόντας προεστώτας, καὶ δι' ἄλλα τόσα δποῦ θέλοντα πληρώσει τὸν αὐγονυστὸν μᾶς ἔδωσαν δμολογίαν. καὶ ἐπειδὴ τῶν πτωχῶν αἱ ὑποθέσεις μὲ δύω προεστοὺς θεωρούμεναι ἀκολουθοῦσαν ἐνίστε ἀδικίαι, καὶ διὰ τὰ θεωρῆται τοῦ καθ' ἐνὸς ἡ ὑπόθεσις μὲ δικαιοσύνην, ἐξεδώθη βασιλικὸς προσκυνητὸς δρισμός, διαλαμβάνων δτι εἰς κάθε τόπον τὰ ἐκλέγονται μὲ τὴν θέλησιν τῶν πτωχῶν δώδεκα σύμβουλοι ἀπὸ τοὺς πλέον εὐσυνειδήτους καὶ τιμίους χριστιανοὺς φαγιάδες ἐντοπίους, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς αὖλας ξένων δυνάμεων, οἱ δποῖοι ἀφ' οὗ δρκωθοῦν τὰ κρίνον μὲ δικαιοσύνην καὶ εὐθύτητα ἀφιλοπροσώπως κάθε ὑπόθεσιν, δηλαδὴ ἐμπορικήν, κουραντίνας, δοσοληψίας, καὶ ἐκείνων τῶν ἐρχομένων, καὶ ἀποδημούντων ξένων. καὶ αὗτοὶ οἱ σύμβουλοι εἶναι εἰς χρέος τὰ στέλλωσιν ἐδῶ μὲ ἀναφοράν των τὴν σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνυμίας των, καθὼς καὶ κάθε ὑπόθεσιν δποῦ ἥθελαν θεωρήσονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ νησίου των τὰ τὴν εἰδοποιῶσιν ἐδῶ μὲ ἀναφοράν των. ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῶν νησίων των ἥθελε φανῇ πλοῖον κλεπτικὸν εἶναι εἰς χρέος τὰ τὸ πιάνονν, καὶ τὰ τὸ στέλλουν ἐδῶ, ἡ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δὲν ἡμπωρέσονται τὰ τὸ πιάσονν, τὰ εἰδοποιῶσιν ἐδῶ εἰς τὸ συμβούλιον μὲ ἀναφοράν των. δταν ἥθελεν ἀκολουθήσῃ μεγάλη ὑπόθεσις, καθὼς φόνος, κλωπὴ σημαντική, ἡ ἄλλο τι τοιοῦτον, τὰ φυλακώνται οἱ αἴτιοι, καὶ τὰ εἰδοποιεῖται ἐδῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπηγορευμένοι οἱ τζερεμέδες καὶ οἱ οὐρανοί, καὶ κατὰ τὴν ἀνακτορικήν θέλησιν τὰ πληρώνουν τὸν φόρον τους. οἱ ἀπὸ μεσους τοῦ οἰκητῶν στελλόμενοι μουπασίριδες διὰ τὰ μὴν λαμβάνονται ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς την πλαστικὴν δποῦ θελήσονται καὶ ζημιώνονται οἱ πτωχοὶ ἀδίκως, εἶναι ἀνακτορικὴ ὀποργασία τὰ λαμβάνη δ τυχὸν μουπασίρης πρὸς ἐν Ερόσιον τὴν κάθε ἡμέραν, καὶ τοτὲ τοιούτοις τοῖς κακοῖς δποῦ τὸν ἐφερε ταὶ τοιάντη εἶναι ἡ θέλησις τῆς αὗται ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος τοῦ κομιστάρεων Σούλταν αἴτοι μητὶ χάν, καὶ οὕτω οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ φαγιάδες θέλετε ζῆσει εἰς τὸ ἐξῆς ἐν ἀνέσει καὶ ησυχίᾳ, ἐπικαλούμενοι τὸν ὑψιστὸν θεὸν ἵπτετε τῆς ψείας καὶ ἀκλονήτου στερεώσεως τῆς αὗτοῦ ἀνακτορικῆς μεγαλειότητος ἀμήν.

«Εποιηθη ἀπὸ τὸν σουρρᾶν τῇ 5 ἀπριλίου 1840»

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΦΙΡΜΑΝΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΚΥΡΙΩΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

1852, 16 Οκτωβρίου

«Ἡ Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βασιλικοῦ Ὑψηλοῦ Φερμανίου Μετάφρασις ...

Πληρεξούσιε Ἐκτελεστή,

Ἐδηλεέστατε, καὶ ἔξοχε ὑπουργέ, Μουσούρη μέγα Βεζύρη μου, Ἀγρυπνε διευθυντὰ εἰς τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους δικαιοδοσίας του...

Εἰς ἄλλαν τὸ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μου Αὐτοκρατορικόν μου κράτος, κείμεναι Νομαρχίαι, Σπαρχίαι, καὶ ἐν αὐταῖς πόλεις κωμοπόλεις, καὶ χωρία, ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῶν, πλεονέκτες τινὲς τοκογλύφοι, Ἐπειδὴ εἰς τοὺς χωρικοὺς Γεωργούς, καὶ εἰς διαφόρους πολίτας ἄλλοντος, οἵτινες ὑπόκειται εἰς δανείων ἀνάγκην, μὲ ὑπερβολικοὺς τόκους δανίζονται αὐτούς, καὶ μερικοὶ αὐτῶν ἀντὶ γροσίων δίδουνται αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν ἀνάγκην μὲ πολλαπλασίαν τιμῆς πραγματείας, ἐξ ἀνάγκης οἱ τοιοῦτοι, τὰς πραγματείας ταύτας, καθ' ὃν καιρὸν τὰς πωλήσωσιν ἄνθρωποι πάλι τῶν τοιούτων δανιστῶν ἀγοράζονται, καὶ λαμβάνουσι τὰς

πραγματείας ταύτας· τινὲς προσέτι ἐκ τῶν δανίων των δὲν λαμβάνουσι τόκους, καὶ ἀντὶ τόκων μὲ συγκαταβατικὴν τιμὴν συμφωνοῦσι τὰ προϊόντα τοῦ δανίζομένου, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἔξαγωγῆς τῶν καρπῶν των 100 Γροσίων καρπὸν ὃς τις χρήζει κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν λαμβάνουσι τὸν καρπὸν τοῦτον κατὰ τὴν συμφωνίαν των 60, Γρ. ἡ 70, ἡ σχεδὸν καὶ διλγώτερον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατοίκου, προσθέτοντες ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ τὸν καρπὸν ἔπειτα ἐπὶ λόγῳ Γροσίων Ἐπιφροτίζουσι τὸν κατοίκους. τούτων οὖτα Γενομένων, προκόπτουσα δολιότης δυστυχοῦσιν οἱ πτωχοὶ κάτοικοι. περιττὸν νομίζω κοινοποιῆσαι ὅτι, Εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν φιλάνθρωπον καὶ Ἐνεργετικὸν καιρὸν τῆς Θεοφρουρήτου Βασιλείας μου, ἀλαν τὸ ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν προστασίαν μου διεπόμενον Ὑπήκοον μου, Εἰς τὸ Ἐπακρον Επιθυμῶ Βασιλικᾶς ὡς ἡ Ἐμφυτος διάθεσίς μου νὰ Ξεκλείψω ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν Βάσαρον καὶ τυραννίαν, δλοψύχως Ἐπιποθῶν νὰ τὸ ἀποκαταστήσω Εὐτυχές, Εὐδαιμον, Εὕτακτον καὶ φιλήσυχον Ἐντελῶς, προοδευτικὸν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του, ὡς ἡ διακαῆς Επιθυμία μου. Καὶ τὴν μνησθεῖσαν ταύτην διαφοράν, μὲ εὔχρηστον τρόπον ὡς θεωρεῖται ἀναπόφευκτον νὰ ὑπερασπίζωνται οἱ ὑπήκοοί μου, καὶ νὰ Βοηθοῦνται ἐκ τοιούτων ζημιωδῶν καταχρήσεων ἡ περὶ τούτου διαφορὰ αὗτη τεθεῖσα ὑπὲρ ὅψιν τοῦ ἀνωτάτου Σεβαστοῦ Συμβουλίου μου, τοιοῦτοι τοκογλύφοι μετὰ τῆς συνοδείας των, ἐκ τῶν κατοίκων καὶ πολιτῶν ὅσοι εὑρίσκονται Χρεῶσται εἰς αὐτοὺς τὸν λογαριασμὸν αὐτῶν, ἀπὸ πρώτην ἀρχῆν, ὅτε ἐδανείσθησαν, ἀπὸ τὴν ἡμερομητίαν Ἐκείνην νὰ δικασθῇ τὰ της Ιεροῦ νόμου, καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου ἀνεξόδως, καὶ νὰ θεωρηθῇ λογαριασμὸς δὲ τροσια τοῖς % ἑκατὸν τὸν χρόνον τόκος τῶν δανισθέντων χρημάτων, χωρὶς ἐκ τῆς διαφορᾶς ταῦτα νὰ ληφθῇ οὐδὲν δικαίωμα νὰ προστίθεται ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ, καὶ παραπληθεῖσα ακούσια, ἐὰν ἐκ τῆς δανιστικῆς διαφορᾶς ἐλήφθῃ τόκος περισσότερος νὰ αφαιρῆσαι, καὶ εἰς τοὺς Γενέσθω διολογία ταὶ παντάπαιδι ταὶ μηνιν παλαιούθησιν οὐδεμίᾳ διστολίᾳ Εἰς αμφοτέρουν τῶν μερῶν. ἀπὸ ἐν ἔτος Εῶς πέντε ἔτη νὰ γίνωνται Εὐλόγως, καὶ ἀναλόγως τῶν αἱ δαναμένων αἱ δόσεις τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, καὶ μέχρι τούτου τοῦ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ Χρέους διαστήματος, ἡ καὶ παρελθούσης τῆς ἄνω διορίας μὴ παραχωρήσηται νὰ ληφθῇ οὐτε ἐλάχιστος σχεδὸν τόκος τῶν τόκων παντάπασιν, οὐτε νὰ συγχωνεῖται η παραλαβὴ αὐτοῦ. κατ' εὐθεῖαν δοθῶς νὰ λογαριάζεται καὶ νὰ Εκπεραιοῦται ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τούτοις ὅτε συνέβη νὰ δανίζονται, ἡ νὰ δανίζονται, κατ' αὐτὸν τὸν ὡς προείρηται τρόπον καὶ λογαριασμὸν δηλαδὴ 8 Γρ. τοῖς % τὸν χρόνον, καὶ οὖτω προσέχοντες, ὥστε περισσότερον νὰ μὴν ἀφήνετε νὰ λαμβάνουν, ἡ νὰ πληρώνουν, καὶ Ἐπομένως ἐπὶ συμφωνίᾳ μὲ καρποὺς προϊόντων ὅταν δανίζονται χρήματα, ἡ καὶ ἀντὶ γροσίων δίδουν πραγματείας νὰ μὴ παραχωρῆτε νὰ συμφωνοῦν μὲ πράγματα ταῦτα μὲ παραξίαν τιμῆς, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, οὖτω νὰ συμφωνοῦν καὶ νὰ δανίζονται. καὶ ἐν ἄκρᾳ προσοχῇ ἡ μὲ τόκον Γινομένη συμφωνία μεταξὺ δανιστῶν, καὶ δανιζομένων Ἐκπαιρεωμένη διαφορά, πόπωτε αὗτη δὲν θέλει εἶναι παραδεκτὴ καὶ εὐλογος, ἀλλ' ἡ διαφορά των ἀπαιτεῖ ἀνυπερθέτως, νὰ θεωρεῖται διὰ τῆς Ιερᾶς κρίσεως καὶ τοπικοῦ Συμβουλίου χωρὶς ἐπὶ τούτου νὰ ληφθῇ ὅβολὸς σχεδὸν Ρεσιμίου, καὶ τοῦ εἰρημένου τούτου Y. B. κανονισμοῦ μου, ὅσοι τολμήσαντες καὶ πράξωσι τὶ ἐναντίον, αὐθωρεὶ ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ, τὸν τοιούτον διφεύλετε ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὸν ποικιλὸν κανόνα νὰ ἐκτελῆτε προσέχοντες ἀκριβῶς εἰς τοιαύτας πράξεις. ὅσα δὲ Γρόσια Ιερὰ τοῦ Ἐβραϊον, καὶ δραφανικοῦ δανίζονται, ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν μνησθέντα κανονισμὸν ὡς ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν νὰ θεωρεῖται δὲ λογαριασμὸς πρὸς 6 Γρ. καὶ 10 παράδεις τὰ 500, Γρ. κατὰ μῆνα τόκος, ὑπήκοοι τινὲς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ξένων Αὐλῶν μέλλοντες νὰ συλέξουσι καὶ ἀγοράσωσι πραγματείας, εἰς τὸν κατοίκους, ὅσοι ἔδωσαν χρήματα, καὶ τὰ ἀπέρασαν εἰς τὸ Συμφωνητικόν των ἔγγραφον, οἱ τοιοῦτοι ὅταν ἀπαιτηθῶσιν, αἱ διαφοραὶ αὐτῶν νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ Ἐκτελοῦνται ἀναλόγως τοῦ δόρθοῦ καὶ νομίμου λόγου Ήὰν εἰσὶ τὰ συμφωνητικά των ἔγγραφα καὶ ὡς ἄνωθεν ὁ νέος οὗτος διοργανισμὸς Ἔγραφη καὶ ἔξεδόθη διὰ τὸν χωρικὸν καὶ Γεωργούς, καὶ διὰ τὸν πλεονέκτες τονογλύφους. Ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ἐμπορικῆς τὰ ἐσνάφια καὶ ἔμποροι μὲ ξένους ὑπηκόους ἔχοντες ληφοδοσίας, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν λαμβανόμενα χρήματα διὰ συμφωνίας ὅτι θὰ δόσωσι τόκους, τοιούτῳ τρόπῳ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐσναφίων αἱ ἀπαιτήσεις διὰ νὰ μὴν ἐμφανισθῶσι καὶ σεσαθρῶσι, τὸν λογαριασμὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν Y. τάξιν δικαιῶς διὰ τοῦ τοπικοῦ Συμβούλιον νὰ θεωρῆται καὶ νὰ προσδιορίζεται Εὖλογη διορία. ὅθεν τοῦ λοιποῦ ἡ ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικὴ Y. προσταγὴ μον ὅποιαν ἡμερομηνίαν φέρει, μετὰ τὴν ἐμφάνισίν της, καθὼς οἱ Γεωργοὶ χωρικοί, καθὼς καὶ ἀπαντες οἱ κάτοικοι καὶ ἄλλοι, ὅποιος δήποτε καὶ ἀν ἥθελεν εἶναι, καθὼς καὶ ἐκ τῶν Ἐσναφίων, καὶ ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων ἥθελεν εὑρεθῆ, ὁ λαβὼν χρήματα, ἡ ὁ δανίσας, δι' αὐτοὺς ὁ Εἰρημένος κανονισμὸς ἀνεν ἐξαιρέσεως Γενεικᾶς δι' ὅλους ἀφεύκτως νὰ ἐκτελεσθῇ.. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀπαιτεῖ ἀπεφασίσθη παρ' ἐμοὶ Βασιλικῶς, δῆλον σοι Γενομένου οὕτω πως νὰ ἐπεξεργασθῇ, καὶ νὰ Ἐκτελέσῃς Ἐκπεραιόνων τὸν νέον τοῦτον Βασιλικόν μον κανονισμὸν ἐπιπόρως τε καὶ δραστηρίως. καὶ τὸν τολμήσαντας ἀπῆθως καὶ επειδής φωραθῆναι, μετὰ τὴν προκήρυξιν, καὶ διακοίνωσιν τῆς παρούσης μον ὅποιος δήποτε καὶ ἀν ἥθελεν Εἶναι τοῦ λοιποῦ, ὅστις ἥθελε δανίσθῃ ἡ δανίσῃ, ἡ ἥθελε τακτική κανεὶς νὰ λάβῃ Ετήσιον τόκον ἀπὸ 8 Γρ. τοῖς % ἑκατὸν περισσότερον, ὁ τοιοῦτος, φαῖ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ποιὴ κατὰ τὸν ποιητικὸν νόμον, τὸν τολμητικὸν αὐτῆς τοιούτου τῷ ἐπωνυμίῳ, διὸ Μαζαράντας, παὶ κολασμοῦ, αντικερδῶν δηλοποιεῖται κατατρύπανε δοσοτάχος...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ ΙΚΑΡΙΑΣ ΝΕΡΥ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

1897, 26 Νοεμβρίου

«Πρὸς τὸν ἐντ[ίμον] Δημογ[έροντες] Πάτιου Λέρου καὶ Καλύμνου

Ἄξιότιμοι Κύροι

Ὥοις κατὰ Μάιο ἐνεστῶτος ἔτους δι' εἰδικοῦ ἡμῶν ἀπεσταλμένου τοῦ κ. Ξενάκη εἴχομεν εἰδοποιήσει ὑμᾶς περὶ τοῦ ὑφισταμένου κινδύνου τῆς καταργήσεως τῶν προνομίων τῶν ἡμετέρων νήσων τῶν δωρηθέντων ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σουλτάνου καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου καὶ φιλανθρωπου Σουλτάν Μαχμούτ πρὸ ἐξηκονταετίας ἵνα καταστήσωσι τὰς ἔηράς καὶ ἀγόνους ἡμῶν νήσους κατοικισμούς. Ο κινδυνος ἐκεῖνος ἐπαλήθευσεν, καθὼς ὁ Διοικητής μας, μᾶς ἐκοινοποίησεν ἐπίσημον διαταγὴν χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς 22 Νοεμβρίου 1897. καὶ ἡς ἀντίγραφον ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐγκλείστως, καὶ δι' ἡς μᾶς εἰδοποιεῖ ἡ διοίκησις Ικαρίας ὅτι ἡ Ικαρία τυγχάνει Ραζὶ Έμιρὶ (Κυβερνητικὴ γῆ) καὶ ὅτι ἐπομένως ἰσχύει δ περὶ γαιῶν Αὐτοκρατορικὸς νόμος δ προβλέπων περὶ τῶν τοιούτων γαιῶν, καὶ περὶ τῶν δποίων ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἰσχύει τὸ βαρύτερον φροντογικὸν σύστημα ὑπάρχ[ον] καὶ τὸ μειονέκτημα ὅτι δ κάτοχος αὐτῶν οὐδέποτε εἶναι κύριος τῶν γαιῶν, ἀλλὰ μόνον τῆς καλλιεργείας ἡ οἰκοδομῶν ὡν καταστρεφομένων αὐτοδικαίως ἡ γῆ ἀνήκουσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύναται νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ

άρμοδίου ύπαλλήλου εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις ἥθελε προσφερθῆ νὰ καλλιεργήσῃ ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν [γαι]ῶν καὶ ἥθελε πληρώσει τὰ νόμιμα τέλη, ὥπερ ἀποτελεῖ ἄρνησιν καὶ κατάργησιν οὐ μόνον τῶν προνομίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιοκτησίας, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ ύπόστασιν πάσης κοινωνίας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν] 23 Μαΐου 1897 ἐπιστολῆς ὑμῶν μᾶς ἔγραφατε ὅτι κρατοῦμεν ὑμᾶς ἐνημέρους τῶν καθ' ἡμᾶς καθὼς καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς ἀπολανούσας τὰ αὐτὰ μὲν ἡμᾶς προνόμια, ἵνα ἐν ᾧ περιπτώσει παρουσιασθῇ ὁ κίνδυνος ἐπῆγον συνεννοηθῶμε καὶ προβῶμεν εἰς ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλον ἐνέργειαν διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀρμοδίου προσώπου εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἥδη δθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν ἐπίκειται πλέον, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης θεωροῦνται πλέον τὰ προνόμια καταργημένα καὶ ἵσως μὲν νὰ μὴν κατηργήθησαν ἐντελῶς διότι καθ' ὑμᾶς πρὸς κατάργησιν εἰδικοῦ προνομίου οἶον τὸ ἡμέτερον ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις εἰδικοῦ νόμου καταργοῦντος τοῦτο καὶ τοιοῦτος νόμος ἢ Αὐτοκρατορικὸς Ἰραδὲς φαίνεται ἡμῖν μὴ ἔκδοθείς· διότι οὐδεμία δημοσίευσις ὑπάρχει τοιούτου νόμου καὶ ἐπομένως φαίνεται ἡμῖν ὅτι ταῦτα δφείλονται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Διοικητοῦ μας ὅστις ἐπέτυχε νὰ ἐκδοθῇ πρὸς τοῦτο ἐγκύλιος τοῦ Νομάρχου δι' ἣς διατάσσονται τὰ ἐν τῇ ἐπὶ συνημμένῃ κοινοποιήσει ἀναφερόμενα, ἡ δὲ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἐγκύλιος τοῦ Νομάρχου ἀναφέρει ὅτι ἡρώτησε περὶ τῶν προνομίων ὑμῶν τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργεῖου ἐξέδωκε τὴν ἐγκύλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοπίας συνετάχθη ἡ κοινοποίησις καὶ περὶ μὲν τῆς ἐγκυλίου καὶ τῆς κοινοποιήσεως εἴπομεν ὅτι δὲν ἴσχύουσι πρὸς κατάσχεται προνομίων, ἀλλὰ μόνον εἰδικοὶ νόμοι ἐπικυρούμενοι δι' Αὐτοκρατορικοῦ Ισαδέ· ἀλλὰ διστυχοῦσι κατὰ τόπους ὑπάλληλοι ἔρουσι καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμεῖσι ταῖς τοιούτας ἐγκυλίουν διαταγὰς ἃς μετὸι προκαλούνται ἕστια καὶ παρανόμους ταῖς δὲ ακεδία ἐποχρωμάτεοι νὰ ενεργήσωμεν καταλλήλως πρὸς εξουδετερώσιν τῶν, ἀλλως ὑριστάμεθα τὰς εξ αὐτῶν συνεπείας πικρὰν δὲ πεῖραν τῆς ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων ἀδωνείας ἡμῶν ἐλάβομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δσον ἀφορᾶ τὸν φόρον τοῦ Καρβούνου τὸ δποιον ἐφημιμένην ἐναντίον τῆς νήσου μας τὸ δασονομεῖον Ρόδου καὶ τὸ δποῖον μὴ ἐνεργήσαντες οἷμοδιοις ὑφιστάμεθα μέχρι τοῦτο δι' δσον κάρβουνον ἐξέρχεται τῆς Ικαρίας.

Οθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τούτου ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντόμως καὶ δραστηρίως ἐνεργήσωμεν πρὸς περιφρούρησιν τῶν προνομίων τῶν νήσων μας ἐλπίζοντες ὅτι ἐκτιμῶντες τὸ δύσκολον τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι κοινός, θέλετε μᾶς ἀπαντήσει ταχέως καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις καὶ ἀποφάσεις σας ἀναμένομεν ἀπάντησή σας. Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἄγ[ιο] Κό[ρικο] Ικαρίας] 26 Νοεμβρίου]1897

Οἱ Δημογέ[ροντες] Ν[ήσου] Ικαρίας»

972

1834-1903. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα καὶ απόφαση κανονισμού ορίων μεταξύ χωριών. Θάσος.

Ευανθία Δούγα - Παπαδόπουλον, «Νομικοί καὶ κοινωνικοί όροι της Θάσου από την εποχή της τουρκοκρατίας», *Μακεδονικά* 30 (1995-1996), σ. 252-261.

